

Protokol o hodnocení bakalářské práce – diplomové práce *)

Název práce: Panoptikum

Práci předložil(a) student(ka): MÜLLEROVÁ Dita

Studijní obor a specializace: Sochařství, specializace Socha a prostor

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil(a): Kašpar Antonín, akad. soch., atelier Čisovice 145, 252 04
Praha západ.

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Cílem práce bylo:

- 1) Sochařské zpodobnění oblíbených bájných tvorů z antické mytologie. A to tak, jak si je autorka od dětství představovala.
 - 2) Oslovit touto tvorbou nejen dospělé, ale i děti.
 - 3) Zatraktivnit místo, ve kterém jsou sochy trvale umístěny.
- Všechny tyto stanovené cíle práce D. Müllerové, podle mého názoru, splňuje.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

Použití umělých materiálů, v dřívějších dobách považovaných spíše za náhradní „nouzové“ řešení, používané hlavně z finančních důvodů, se jeví v tomto případě jako správná volba.

Při uplatnění tzv. klasických sochařských materiálů, by autorka narazila na potíže s nestálostí patin na povrchu vlivem stále vlhkého prostředí (bronz) případně velké váhy a omezené časové lhůty pro celou práci (kámen) Nehledě při tom také na značnou finanční náročnost.

Proto jsem přesvědčen, že volba vybraných materiálů, je po stránce technologické správná. Navíc se jedná o materiály současné a netradiční, vhodné pro dané místo.

3. Přínos práce pro daný obor

V dnešní době, čím dál tím více orientované na spotřebu, je třeba UMĚNÍ doslova STAVĚT LIDEM DO CESTY, kde se dá. Je možné namítnout, že v důlní štolě budou objekty spíše schované. O to větší ale bude překvapení návštěvníka dolu, potká – li výtvarné dílo na místě, kde ho neočekával a tím více si tuto událost zapamatuje.

Další přínos vidím v orientaci na dětské návštěvníky. Při troše snahy provozovatelů expozice štol, by mohla na místě vzniknout výtvarná dílna, ve které mohou děti např. kreslit či modelovat po svém to, co v dole viděli, vymýšlet další bájně a pohádkové bytosti, ke kterým je sochy inspirovaly etc. Malý kamínek může spustit lavinu.

S určitou dávkou nadsázky je zde možno spatřit paralelu s příběhem knihy „ Muž, který sázal stromy“, autora Jeana Giona.

4. Silné stránky díla

Silnou stránku díla vidím především v suverénní modelaci. Je vidět, že autorka byla v průběhu studia důsledně vedena ke studiu přírody kresbou i modelováním. Základní zvládnutí těchto „řemesel“ sochařství, dává autorce možnost v budoucnu zaznamenávat své představy a dál na nich pracovat a svou tvorbu čistit a postupně opouštět od všeho přebytečného. Zároveň jí ale také dává možnost uplatnit se v budoucnu např. v oboru restaurování plastiky. Citlivě zvolené barevné valéry dále umocňují celkový dojem.

Sympatická je zde viditelná snaha jít svou vlastní cestou a ne pouze napodobovat způsob práce vedoucích pedagogů, jak je často vidět v některých ateliérech na AVU či VŠUP.

Velmi kladně je třeba hodnotit i autorčino zjištění, že všechny tři postavy, pro většinu lidí děsivé, měly také své pozitivní poslání. To se jí podařilo vyjádřit rozdílnými výrazy hlav psa a „ moudrým“ výrazem očí ryby Lemory.

5. Slabé stránky díla

Určitou slabinu vidím v poněkud násilném propojení antické mytologie s důlní štolou na Plzeňsku. To ale autorka zvládla tím, že svým sochám dala jakousi „pohádkovější“ podobu, použitelnou pro dosazení zobrazených postav případně i do jiných příběhů divákovy, či lépe řečeno lidské fantazie.

Za sochařsky nejlépe zpracovanou považuji plastiku tříhlavého psa. Naturalistický způsob modelace je vyvážený ve všech částech. Je zde jasně patrná radost z nápadu i z práce samé. Osobitý výraz každé ze tří hlav je propracovaný. Je vidět, že na této soše strávila autorka nejvíce času.

Na pomyslné druhé místo bych postavil rybu Lemoru. I přes obrovské zuby na mne působí spíše dojmem staré, moudré ryby, než jako monstrum, které dokázalo samo zastavit loď císaře Caliguly, poháněnou čtyřmi sty veslaři.

I když – vyjádřit sílu klidem – proč vlastně ne?

Třetí socha, Medusa, působí na první pohled téměř jako jakási brutální Domina. Oproti velmi propracované horní části těla, vypadá dolní část figury, od boků dolů, trochu fádňě, či rozpačitě, pravděpodobně už se ale jednalo také o časový pres,

omluvitelný celkovým rozsahem předložené práce. Otázkou je, zda sokl pod nohama sochy byl od počátku plánovaný nebo se jednalo o potřebu plastiku poměrově navýšit.

6. Hodnocení a navrhovaná známka
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Souhrnně bych práci Dity Müllerové hodnotil známkou velmi dobrá až výborná. Vzhledem k rozsahu a náročnosti zpracování předložených prací, bych upřednostnil hodnocení **VÝBORNÁ**.

Osobně bych rád této studentce popřál, aby vytrvala v nastoupené cestě a aby dál pracovala s takovou chutí a nasazením, jaké předvedla na této své bakalářské práci.

Datum:

17. 5. 2014

Podpis:

akad. soch. Antonín Kašpar

